

UCHWAŁA Nr 152 RADY MINISTRÓW

z dnia 4 października 1985 r.

w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i wykorzystywania odpisów dewizowych w walutach wymiennalnych.

Na podstawie art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 74, Nr 26, poz. 129, Nr 34, poz. 181 i Nr 54, poz. 275 oraz z 1985 r. Nr 37, poz. 174), w związku z art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o drobnej wytwórczości (Dz. U. Nr 3, poz. 11) oraz art. 86 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210 i z 1983 r. Nr 39, poz. 176) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała określa zasady ustalania wysokości oraz sposób dysponowania częścią wpływów w walutach wymiennalnych, pochodzących ze sprzedaży towarów i usług za granicę, dla przedsiębiorstw państwowych i mieszanych, spółek prawa handlowego z udziałem jednostek gospodarki społecznej, spółdzielni lub ich związków, organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą oraz państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

§ 2. Wpływami w walutach wymiennalnych w rozumieniu uchwały są:

- 1) wpływy dewiz i gotówki w walutach wymiennalnych do krajowego banku dewizowego,
- 2) uznanie rachunku w zagranicznym banku na rzecz polskiej jednostki organizacyjnej,
- 3) wpływ walut clearingowych w rozliczeniach z państwami zaliczonymi do II obszaru płatniczego,
- 4) realizacja należności w innej formie niż wpływ waluty, uznana przez Ministra Handlu Zagranicznego za równorzędną dla wpływów walut wymiennalnych,
- 5) należności kredytowe od kontrahentów zagranicznych z tytułu sprzedaży towarów i usług, uznane za właściwie zabezpieczone i zdyskontowane przez krajowy bank dewizowy.

§ 3. 1. Podstawą odpisu dewizowego jest wpływ w walutach wymiennalnych, pomniejszony o:

- 1) koszty transakcyjne, w tym fracht, ubezpieczenie, prowizje agentów zagranicznych i wynagrodzenia dewizowe twórców projektów,
- 2) spłatę rat i odsetek dewizowych otrzymywanych zgodnie z umową zawartą pomiędzy krajowym bankiem dewizowym a jednostką organizacyjną,
- 3) wydatki dewizowe ponoszone w związku z usuwaniem wad wyeksportowanego towaru lub kosztami reklamacji, z tym że w razie powstania wydatków na dokonanie odpisu, krajowy bank dewizowy na wniosek jednostki handlu zagranicznego obciąża rachunek odpisu dewizowego taką częścią tych wydatków, jaka wynika ze stawki odpisu producenta towaru lub usługi,
- 4) zaliczki otrzymane od kontrahentów zagranicznych, gromadzone na rachunkach funduszu zaliczek eksportowych prowadzonych w banku krajowym, a przeznaczone w całości na import dla realizacji produkcji eksportowej.

2. Podstawą odpisów dewizowych dla przedsiębiorstw transportowych, przedsiębiorstw gospodarki rybnej oraz państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” są:

- 1) wpływy w walutach wymiennalnych od kontrahentów zagranicznych,
- 2) wartość usług przewozowych wykonanych na rzecz jednostek handlu zagranicznego, ustalona na podstawie faktur przewoźników.

3. Podstawę odpisu dewizowego dla jednostek handlu zagranicznego stanowią nadwyżki wpływów w walutach wymiennalnych nad wydatkami dewizowymi, uzyskane w wyniku realizacji transakcji reeksportowych i specyficznych transakcji handlu zagranicznego o charakterze koniunkturalnym.

§ 4. 1. Stawka odpisu dewizowego określa, jaka część podstawy odpisu dewizowego, o której mowa w § 3, jest zaliczana na rachunek odpisu dewizowego.

2. Wysokość stawek odpisów dewizowych określa Minister Handlu Zagranicznego w uzgodnieniu z Ministrem Finansów.

§ 5. 1. Odpisy dewizowe są gromadzone na wyodrębnionym rachunku jednostki organizacyjnej, prowadzonym w krajowym banku dewizowym.

2. Rachunek odpisu dewizowego może mieć charakter ewidencyjny lub majątkowy. Charakter rachunku ustala krajowy bank dewizowy na wniosek jednostki organizacyjnej.

3. Środkami zgromadzonymi na rachunku odpisu dewizowego dysponuje jednostka organizacyjna.

4. Jednostki organizacyjne mogą na podstawie porozumienia otwierać zbiorczy rachunek odpisów dewizowych, powierzając prawo do dysponowania środkami zgromadzonymi na rachunku w ich imieniu jednostce handlu zagranicznego, zrzeszeniu lub jednostce wybranej spośród uczestników porozumienia. W takim wypadku nie przysługuje jednostce organizacyjnej indywidualna stawka odpisu dewizowego.

§ 6. 1. Jednostka organizacyjna może przeznaczyć odpisy dewizowe zgromadzone na rachunku na następujące cele:

- 1) na sfinansowanie importu zaopatrzeniowego na bieżące potrzeby produkcyjne, w tym w szczególnych wypadkach uzupełniająco również dla zapewnienia zakupów objętych importem centralnie finansowanym oraz wykonania zadań wynikających z programów operacyjnych i zamówień rządowych,
- 2) na sfinansowanie importu części zamiennych i materiałów, a także wyrobów służących do utrzymania zdolności produkcyjnych własnych oraz kooperantów współdziałających w realizacji produkcji,
- 3) na sfinansowanie importu maszyn i urządzeń w celu odtworzenia i modernizacji majątku trwałego produkcyjnego lub na potrzeby inwestycyjne związane bądź z uruchomieniem produkcji o charakterze proeksportowym, bądź wdrożeniowym postępu naukowo-technicznego stwarzającego możliwości podjęcia eksportu,

- 4) na rozwijanie niezbędnej krajowej sieci kooperacyjnej oraz na zmniejszenie wydatków dewizowych w finansowaniu importu dla produkcji wyrobów finalnych, przede wszystkim o charakterze proeksportowym,
- 5) na spłatę rat i odsetek kredytów dewizowych zgodnie z umowami zawartymi z bankiem krajowym,
- 6) na ochronę projektów wynalazczych, zakup licencji i osiągnięć naukowo-technicznych tematycznie związanych z profilem produkcyjnym,
- 7) na sfinansowanie importu aparatury i urządzeń medycznych dla przemysłowej służby zdrowia, jeśli prowadzoną działalnością produkcyjną lub usługową cechują warunki uciążliwe i szkodliwe dla zdrowia,
- 8) na zakup literatury fachowej.

2. Przedsiębiorstwa transportowe, przedsiębiorstwa gospodarki rybnej oraz państwowa jednostka organizacyjna „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” mogą przeznaczyć odpisy dewizowe zgromadzone na rachunku na cele wymienione w ust. 1 i na pokrycie wydatków związanych z działalnością eksploatacyjną i akwizycyjną oraz na spłatę rat i odsetek kredytów zagranicznych.

3. Jednostka handlu zagranicznego może przeznaczyć środki gromadzone na rachunku odpisu dewizowego na finansowanie:

- 1) transakcji, o których mowa w § 3 ust. 3,
- 2) importu dla produkcji eksportowej w jednostkach produkujących na eksport,
- 3) importu dla usprawnienia własnej techniki działania handlowego na podstawie indywidualnych decyzji Ministra Handlu Zagranicznego.

4. Jednostka organizacyjna będąca posiadaczem rachunku odpisu dewizowego odstępuje część odpisów dewizowych na rachunki dewizowe kooperantów i innych jednostek współdziałających w oparciu o zawarte z nimi

porozumienia dotyczące produkcji wyrobów finalnych bądź bezpośrednio finansuje ze swojego rachunku odpisu dewizowego potrzeby importowe kooperantów i innych jednostek współdziałających w zakresie wymienionym w ust. 1.

5. Kooperanci i inne jednostki współdziałające w realizacji produkcji mogą gromadzić uzyskane środki dewizowe na rachunkach w krajowym banku dewizowym i przeznaczać je na cele wymienione w ust. 1.

§ 7. 1. Na rok 1986 zachowują ważność stawki odpisów dewizowych, ustalone przez Ministra Handlu Zagranicznego i Ministra Finansów na podstawie § 5 ust. 1 uchwały nr 134 Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1982 r. w sprawie dysponowania przez przedsiębiorstwa państwowe częścią wpływów dewizowych ze zrealizowanej sprzedaży towarów i usług w eksporcie (Monitor Polski Nr 18, poz. 157).

2. W razie wykazania, że wysokość tych stawek w warunkach 1986 r. jest niewłaściwa, Minister Handlu Zagranicznego w uzgodnieniu z Ministrem Finansów może określić stawki w innej wysokości.

3. Kształtowanie systemu odpisów dewizowych w latach 1987—1990, z uwzględnieniem ujednoczenia stawek oraz zależności między wielkością odpisu a efektywnością eksportu, będzie następowało na zasadach określonych w narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1986—1990.

§ 8. Traci moc uchwała nr 134 Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1982 r. w sprawie dysponowania przez przedsiębiorstwa państwowe częścią wpływów dewizowych ze zrealizowanej sprzedaży towarów i usług w eksporcie (Monitor Polski Nr 18, poz. 157).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner